

Önképzőköri foglalkozás

2017. szeptember 15. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Szerencsére múlt alkalommal nem lettünk kész Zrínyivel, s így lehetett még róla beszélni ma is. Zrínyi, a szigetvári magyar-horvát költő és nagy eposza: barokkabb a barokknál, legalábbis -- maga a *barokk*. Hősiessége, katolicizmusa, misztikus kereszténysége, színessége, roppant méretei, drámaisága, szövevényessége, de e szövevényességen belüli szilárdan felépítettsége teszik azzá. Így hát ma megismerkedtünk Deli Viddel és Demirhámmal; Borbálával és a szultán-lánnyal, Cumillával; sőt Delimánnal, a tatár fenevaddal és Farkasits Péterrel, ki Petőfi előtt mondja el az *Egy gondolat bánt engemet...* kesergőjét.

Sors bona, nihil aliud! – mondjuk Zrínyivel, és elhagyjuk őt, ám nem feledjük, amiként Eszterkénk előadását s hozzászólásait sem.

Klára pedig egy Katalin-tisztázó opusszal örvendeztette meg a Csoportot: a korábban említett, majd alaposan megtekintett Rubens-vázlat, ill. a belőle készült óriáskép a Bagi Marika által végzett kutatások nyomán kitisztult: látni már, hogy Alexandriai Szent Katalin az, akinek a gyermek Jézus a képen az eljegyzési gyűrűt nyújtja. Nem sienai név- és szentség-rokona tehát, mivel felfedődött a kép egy parányi részletén a parányi, de annál vészes kerék-darab: Alexandriai Szent Katalin attribútuma... Mit tesz a nagyítás! Mit tesz a figyelmes, lassú, alapos kép-nézés! Már Bruegelnél, Grecónál érzékeltük!

Legközelebb Ancikánkat hallgatjuk Rubens nőalakjairól.